

„Lélek – jelenlét”

Megyei látószög. Az NMI Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Irodájának vezetője megyéje kulturális közfoglalkoztatásáról

Sosem felejttem el az első reakciót, amikor az I. Közfoglalkoztatási Program indulásakor kiderült, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Iroda 322 főt fog foglalkoztatni. Megrémültem a tudattól, hogy én most „gyár-igazgató” leszek. Mindemellett persze féltettem a frissen alakult csapatunkat is az óriásinak tűnő kihívástól.

Mint minden megyében, a partner szervezeteken keresztül közművelődési intézményekben, önkormányzatoknál és civil szervezeteknél kaptak helyet embereink. Az irodánkban magunk is foglalkoztattunk nyolc asszisztentst. Feszés tempóban folyt a munka, így túl sok időnk nem maradt az aggodalmaskodásra, hiszen az emberek felvétele igen sok szervezés és adminisztrációs feladatot jelentett. Egyszerre járt mindannyiunk agya. Folyamatosan jöttek a megoldásra váró problémák és feladatok. Hihetetlen energiák törtek fel. A program kapcsán fantasztikus embereket ismertünk meg. Szorgalmas, küzdeni akaró személyeket, akik talán nem is sejtik, hogy mennyit tanultunk tőlük. Emberséget és emberiséget, tartást és kitartást. Bizonyos helyzetekben a munka mellett időnként lélekápolást is végeztünk. Sokan ismerték meg a mi munkánkat, az intézet tevékenységét ez idő alatt: nemcsak a közfog-

lalkoztatottaink, de a partnerek is, hiszen a munkakapcsolat által nagyobb betekintés nyílt tevékenységünkre. A partnerek nagy része megtapasztalta, hogy milyen hasznos munkát végeztek számukra a közfoglalkoztatott kollégák. Partnereink között van olyan önkormányzat, ahol a kulturális közfoglalkoztatottak hatására és általuk indult el a településen az igazi kulturális és közösségi élet. Van olyan civil szervezet, ahol az egyesület projektjeiben komoly szerepet vállaltak, most pedig önálló projektet valósítanak meg. Van, aki az idej Kapunyitó-gató programban vállalt önkéntesként szerepet. Ám a legfontosabb, hogy sokuktól azért kellett idő előtt megválni, mert „igazi” munkát találtak. Van, aki már a program alatt, és van, aki a végén tudott elhelyezkedni. Külön öröm, hogy többen közülük közművelődési területen maradtak. Nehéz volt megválni tőlük, hiszen összekovácsolt bennünket a közös akarat és a közös cél. De visszajárókká váltak, és a kezdeti nehézségek ellenére bíznak önmagukban és a jövőjükben. Számítunk egymásnak és egymásra. Kölcsönös a segítség. Menet közben mi, irodai munkatársak is jobban összekovácsolódtunk.

Alig telt el néhány hónap, a program újra indul II. Kulturális Közfoglalkoztatási Program néven. A létszám

a megyében hasonló – 313 fő –, és a feladat semmivel nem egyszerűbb. De a cél a fontos, hogy a sok jó emberi tényező mellett a munkavállalók újra visszatáljanak a munkaerőpiacra, hogy bepillantást nyerhessenek egy új szakmába, és akár egy új pálya lehetősége nyíljon meg előttük. Az első hónap, a szeptember várhatóan ezúttal is a munkába állók felvételének adminisztrációjával telik, de ezután az új közfoglalkoztatott kollégák ismét komoly szakmai feladatokat kapnak a partnereinktől és foglalkoztatójuktól, a Nemzeti Művelődési Intézet-től. Jelen pillanatban 158 partnerrel állunk munkakapcsolatban, akik arra számíthatnak, hogy a program nekik is segítséget nyújt abban, hogy szakmai munkájukat gördülékenyebben végezhessék.

Immár még erősebb bennem a hit, hogy a kultúra és a művészet megváltoztathatja az emberek életét.

A kulturális közfoglalkoztatás tapasztalatai Hunyán

2013. november elsején országos kulturális közfoglalkoztatási program indult el a Nemzeti Művelődési Intézet szervezésében, melynek célja a kulturális és közösségi értékteremtés, az értékek megőrzése.

Nagyon örültem ennek a programnak, hiszen kistelepülés polgármestereként én magam is az NMI által kitűzött célokért is dolgozom településünkön. Sajnos, mint oly sok településen, 2006 óta közmunkással látjuk el a művelődési munkát. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen volt pedagógusként nem ismeretlen fiatalokat foglalkoztatunk. Sikerült olyan embereket bevezetni a kultúra szervezésének világába, akik aztán tovább tanulva ezen a pályán próbáltak boldogulni. Hiszem, hogyha megfelelő példát látnak maguk előtt, ők maguk is a helyi közösségi élet formálói lesznek.

Tudom, hogy a közösségi életnek falumegtartó ereje van, és nem is kevés.

Sikerült két olyan fiataalt bevonni ebbe a programba, akik szeretik az itt élőket, és ezt nagyon fontosnak tartom. Persze a rátermettség, kezdeményezőkézség sem elhanyagolható.

Én teljes értékű munkavállalóként kezeltem őket. Velük is úgy voltam, mint a többi közmunkással. Nélkülük kevesebb lenne a falu, hiszen minde nélkül ott a kezük munkája. Jó, ha érzik, hogy fontos a munkájuk, és számítnak rájuk. Nálunk a heti megbeszélések, az ötletek számbavétele, annak

megvalósítási lehetősége elmaradhatatlan volt. Örültem, ha új értékeket fedeztek fel, biztattam, bátorítottam őket. Így valósulhatott meg a fiatalok bevonása a programokba, az idősök értékmegőrző feladatainak megismerése, annak továbbadása, így volt lehetőség a civilekkel együttműködni kézműves foglalkozások lebonyolításában, így kerülhetett sor az író-olvasó találkozóra, az ünnepségekre, kiállítások szervezésére, vers és prózamondó versenyre.

Jó volt látni a lelkesedésüket, ahogy viszonyultak az idősebb generációhoz, ahogy a gyerekekkel foglalkoztak. Úgy érzem, abban a hat hónapban teljes értékű kulturális élet folyt településünkön.

Nagyon szerettem volna, ha maradhatnak tovább. Mivel nem folytatódott a program, más munkalehetőség után néztek. Persze érthető, de remélem, hasznosítják azt a tapasztalatot, amit az együtt töltött idő alatt szereztek. Most, ha tehetik, szabadidejükben segítik munkámat.

Köszönettel tartozunk a program kitalálójának, Závogyán Magdolna főigazgató asszonynak, aki meglátta az ebben rejlő lehetőséget, és végigjárva az országot, tapasztalatokat gyűjtött a megvalósításhoz.

PETÉNYI SZILÁRDNÉ 1951-ben született Nyírkarászon. Iskoláit Nyírkarászon, Polgáron, Szarvason és Budapesten végezte. Képesítései: óvónő, tanítónő, közoktatási vezető, tanügyigazgatási szakértő. Pályáját óvónőként kezdte Budapesten. 1975-től Hunyán él és dolgozik. Először tanítónő a Hunyai Általános Iskolában, később ugyanott igazgatóhelyettes, majd ÁMK-igazgató. 2000-tól általános iskola igazgató Hunya-Örménykúton, majd Békéscsabán az ILS Idegennyelvi Szakközépiskola igazgatóhelyettese. 2006-tól Hunya nagyközség polgármestere.